taks; ei ma ſalli panko egga wõdid; murretſen kül et ſeme ſelge: agga ei aita mo tõ, ning keik mo waew ilma! Ikka umbrohhi wäggiſe kiuſab ſemekeſt lämmatada, ja temma toito, mis temmale Ma ſeeſt tarwis, warrastada. Kül kitkun kapstad ja muldan tuhwlid; kisſun orrakſegi ſeeſt wennekapstad* ja muud ſuremad rohhud wälja: agga ommeti ma ei joua keige omma murre ja kannatusſega neid ſutumaks ärrahäwwitada. — Sõbber! polle luggu nenda paha kui kaebad ehk kui peält näitab ollewad. Moista esmalt, et mailm ep olle mitte ükſipäinis inimesſe pärraſt lodud. On ka weel mitto tuhhat ellawat loma igga ſuggu ning mitme isſitarwidusſega Ma peäl ollemas; need ka lodawad Jſſanda peäle et temma neile nende roga annaks ommal aial. Mitto neidſinnatſid ellawaid lome peälegi ni kibbedaste meile tarwis, et

* Neid hütakſe maial ka: ukkoanneks, rakwerrerohhuks, ning laiakaks.

meie ilma nendeta ei woi olla, egga korda ſada, kuida isſegi teame; teiſed meile ka ſuurt kaſſo ſadawad; agga ſedda ning missugauſt ſurem huik ei teagi; mitmeſt alles temma hea ja kaſſo koggoni leidmatta ja teädmatta. Agga olgo meile netſt kaſſo ehk ollematta, ikka tõſſi on ja tõeks jääb: et Loja teeb lahti ommad helded ja rohked käed, ja täidab keik, mis ellab, hea melega! Agga innimesſe uhkus taotab pea ſedda Kristusſe römuſtawat õppetuſt unnustada: et ei warblanegi ei ſange mahha ilma Jummala tahtmatta; ning innimesſe ahnus kautab ſelle ſanna tähhenduſt meleſt ärra, mis ommeti iggapääw palluja ſuus: et keige mailma lomade Jſſa iggawenne heldus keige tihhale roga annab, weistele nende ſõmiſt, ka nori kaarnaile, kes tedda appi hüüdwad ja nälja pärraſt kiſſendawad.

Teiſeks ſaab innimenne ka mitmeſt rohhuſt omma kaſſo, mis temma iſſe polle